

[Orla-Jensen.]

Steder, hvor Vejen altsaa af økonomiske Grunde endnu ikke kan føres igennem. Det skulde altsaa først fastlægges, hvor Vejen til sin Tid skal gaa, og det skulde saa forbydes at bygge ud i dette paatænkte Vejareal og at plante Hegn eller Læbælter, saaledes at man til sin Tid, naar man faar Raad, kan føre denne Vej — der før eller senere bliver nødvendig — igennem uden at skulle ødsle ganske urimelige Summer paa Ekspropriationer.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg tror neppe, der er nogen Anledning til at udstrække denne Lovgivning til ogsaa at omfatte Nyanlæg af Veje, thi hvor saadanne Nyanlæg skal finde Sted, har vi jo allerede i den bestaaende Lovgivning, i Vejvedtægterne, i Bestemmelserne om Amtsraadenes Stilling til disse Spørgsmaal Adgang til at træffe de fornødne Foranstaltninger for at tilvejebringe det tilstrækkelige Areal for Vejanlægget. Og selv om disse Bestemmelser her og der kan have en utilfredsstillende Virkning og vække Utilfredshed, saa ligger dette jo ikke sjælden i, at det her drejer sig om Forhold af en overordentlig vanskelig Art, hvor det at tjene Almeninteresser tidt kan komme til at gaa paa tværs af den enkeltes Interesser. Jeg tror, som sagt, at vi i Lovgivningen og Administrationsordningen paa dette Punkt har det tilstrækkelige.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Orla-Jensen, at ude ved Gamle Køge Landevej er Forholdene vanskelige; det ærede Medlem mener ikke, der er nogen, der rigtig kan finde, hvor Vejen gaar. Ja, det maa være sørgelige Vejforhold, de har derude, maa jeg saa sige, men jeg skulde dog tro, at hvis det ærede Medlem satte sig i Forbindelse med Kommunalbestyrelsen, og denne maatte mene, at den paagældende Vejstrækning har nogen Interesse, saa vilde man dog sikkert have Midler til at konstatere, hvor Vejen er, og saa havde man ogsaa Adgang til at bringe den i en saadan Stand, at den er farbar. At udvide Byplanslovgivningen til Sognkommunerne paa den Maade, som Tilfældet maatte blive, hvis man aabnede Adgang til Servitutpaalæg af den Art, det ærede Medlem her omtalte, det vil jeg nære Betænkelighed ved. Men jeg har naturligvis ikke noget som helst imod at tage denne Sag op til Overvejelse, og det er ogsaa muligt, at der kan blive Anledning til at drøfte den i det kommende Udvalg.

Hermed sluttede Forhandling.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Hedelund: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. Marts 1924 om kommunale Valg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2193; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 34).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rahbek: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne fremsætte nogle Bemærkninger.

Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at slaa fast, at man for at have Valgret ved de kommunale Valg skal have betalt den til Udpantning forfaldne Skat, ikke alene for det Aar, hvori Valget foregaar, men ogsaa for det umiddelbart foregaaende Aar, og vel at mærke virkelig *betalt*, og ikke paa den Maade, at største Parten af denne Skat er eftergivet. Det er udtrykkelig fastslaaet i Lovforslaget, at højst en Trediedel af den samlede Skat for de to Aar maa være eftergivet; hvis en Vælger har faaet eftergivet mere end en Trediedel af Skattebeløbet for de to Aar, skal han slettes paa Valglisten, saafremt ikke det eftergivne Beløb ved Indbetaling er bragt ned til den nævnte Trediedel forinden Valglisternes endelige Berigtigelse.

Aarsagen til Lovforslagets Fremkomst er den, at den gældende Lov tillader en Fortolkning, hvorefter man kan nøjes med at betale de sidste Kvartaler af Skatten umiddelbart forud for Valget og lade den ældre Del staa uadækket og endda bevare sin Valgret; vi har adskillige Eksempler fra det sidste kommunale Valg i 1925 paa, at denne Fremgangsmaade blev benyttet i ret stor Udstrækning. Og hvis det saa endda var Folk, Arbejdere, arbejdsløse maaske, der havde svært ved at skaffe Pengene, ja, saa kunde det maaske endda faa Lov til at passere, selv om det naturligvis ikke er